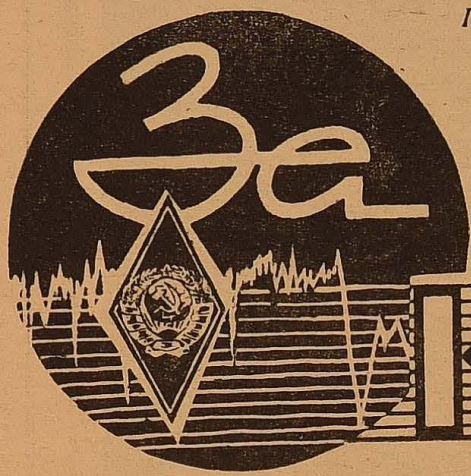

ХАЙ ЖИВЕ ПЕРШОТРАВЕНЬ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Рік видання 43-й. № 15 (1269).

1 ТРАВНЯ 1977 р.

Ціна 2 коп.

Правофлангові

✿

Ви чули, як співає «Льонок»? Задужева пісня у його виконанні не залишає нікого байдужим. Три роки в ансамблі співає Таня Кучмій. І, можливо, не з цього слід було б починати розповідь про дівчину, але ось ця риза — любов до пісні — допомагає їй у всьому. А роботи у третьокурсній філологічній групі українського відділення філологічного факультету чимало, і основна — навчання. Вчиться Таня на «відмінно». І не може вчитися інакше, адже хоче бути відмінним філологом. Хоча бути відмінним учителем. Саме мрія стати вчителем, а ще любов до дівчини і до книжок, привели її на філфак.

Відмінний настрій у дівчини у ці святкові дні. Хочеться, щоб таким він був у героїні мості розповіді завжди. І, віряться, таким він буде!

Л. ПЛАТМІР,
студент II курсу
філологічного факультету.

На знімку: студентка
Т. Кучмій.
Фото автора.

Зацвіли каштани, май у серці й слові.
Гордо і привітно, пісне, задзвени!
Вулиці веселі, вулиці святкові,
Як щасливі ріки в щибеті весни.
Небо над землею, як весна, привітне,
Як над сивим ставом пісня солов'я.
В кожному серці сяє, в кожному серці квітне
зорями повите партії ім'я.
Зацвіли каштани в пелюстках проміння,
і хитає віти теплий вітровий.
Гей, ви, далі, далі безкінечні й сині,
як чудесно жити на землі моїй!

Володимир СОСЮРА.

Великий Жовтень і сучасний світ

26 квітня у великому актовому залі відбулась загальноуніверситетська наукова конференція іноземних студентів на тему: «Великий Жовтень і сучасний світ», присвячена 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

На пленарному засіданні були присутні 400 радянських та іноземних студентів з 37 країн світу.

Серед почесних гостей — Генеральний консул Народної Республіки Болгарії в Одесі Нікола Тринков, віце-консул Республіки Куба в Одесі Віктор Моліна Морехон, завідувачий відділом науки і учбових закладів миському Компартії України М. М. Мясковський.

Конференцію відкрив проктор по учбовій роботі доцент Г. О. Тетерін. З доповіддю «Великий Жовтень — головна подія ХХ століття, що відкрила епоху переходу

людства від капіталізму, до комунізму» виступив завідувачий кафедрою історії КПРС, Герой Радянського Союзу професор Н. М. Якупов.

14 доповідей зробили студенти із Кіпру і Народної Республіки Конго, Сенегалу і Колумбії, Індії, Республіки Куби і Монгольської Народної Республіки, Чехословаччини, Німецької Демократичної Республіки і Угорської Народної Республіки.

Конференція пройшла з великою активністю її учасників.

М. ГРИЦКЕВИЧ,
старший методист
деканату по роботі
з іноземцями.

СТАРТУВАЛА ОЛІМПІАДА

22 квітня на біологічному факультеті урочисто відкрився республіканський тур Все-

союзної олімпіади «Студент і науково-технічний прогрес». Посланців з усіх університетів та педагогічних інститутів, де вивчається біологія, вітали перший проректор університету професор Д. І. Поліщук, інструктор ЦК ЛКСМУ А. Булавін, декан біологічного факультету доцент В. М. Тоцький, професор Р. Й. Файтельберг, секретар комітету комсомолу Ю. Немченко.

Учасникам олімпіади з біології передувало пройти два тури. Перший тур — письмовий, в ході якого кожен учасник мав відповісти на три запитання, пов'язаних з сучасними проблемами біології. Другий тур — усний. Він передбачав питання у рамках вузівської програми, а також питання, що виходять за її межі.

Слід зазначити, що всі учасники виявили добрі знання. Однак конкурсна комісія слід було з 21 учасника ви-

ділити трьох переможців. Ними виявилися Сергій Ігнат'єв — студент Львівського університету ім. І. Я. Франка (за сумою балів посів I місце), студентка нашого університету Софія Панкратенко, (II місце), Віталій Сенюк — студент Дніпропетровського університету. Переможці отримали грамоти Мінвузу УРСР та ЦК ЛКСМУ, а також пам'ятні сувеніри.

Участь в олімпіаді поєднувалася з широкою культурною програмою, яка була організована комітетом комсомолу університету та комсомольським бюро біофаку. Гости побували в музеях біологічного факультету, палеонтологічному музеї університету, в театрі опери та балету, а також здійснили поїздку по місцях, пов'язаних з героїчною обороною Одеси в роки війни з відвідуванням катакомб.

НАШ КОР.

ПЕРЕДСВЯТКОВА ХРОНІКА

В МАЙСТЕРНІ КІНО

Нещодавно студенти 3-ї групи I курсу філологічного факультету провели цікаву екскурсію на Одеську кіностудію.

В ролі екскурсовода була С. О. Богма, головний редактор науково-популярних фільмів. Світлана Олександрівна розповіла нам про історію кіностудії, про її сьогоднішній день. З величезним інтересом оглянули павільйон, у якому йдуть зйомки фільму «Червоний дикур'єр». Познайомились з режисером фільму, побачили живий процес зйомки.

Побували ми і в музеї кіностудії, де багато експонатів присвячено великому українському письменникові і кінорежисерові О. П. Довженку, який колись працював на Одеській кінофабриці.

В. ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ,
студент.

Обговорюють фізики

З 14 по 16 квітня в Одеському університеті вперше була проведена республіканська наукова студентська конференція «Фізика напівпровідників і напівпровідникових приладів». На неї з'їхалися представники наукових студентських товариств фізичних факультетів, вузів України, а також гості з братніх республік.

Пленарне засідання відкрив доктор фізико-математичних наук, професор, директор науково-дослідного інституту фізики ОДУ В. М. Білоус. Учасників конференції вітали також завідувачий

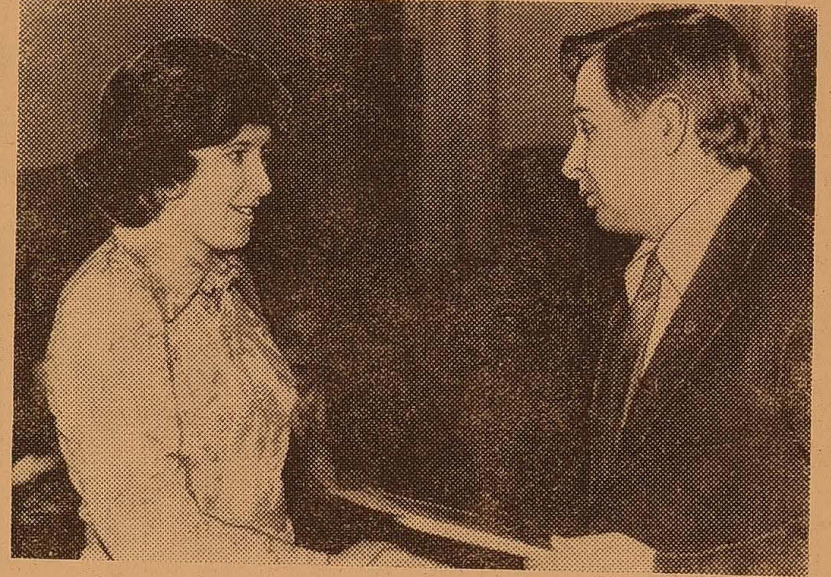
кафедрою фізелектроніки професор В. О. Преснов, декан фізичного факультету доцент М. М. Чесноков.

На двоє секцій було заслухано й обговорено 52 наукові доповіді студентів Одеського університету і гостей. Для учасників конференції було влаштовано екскурсію на пояс Слави.

С. ЄФІМОВ, аспірант.

На знімку: доцент М. М. Чесноков вручає пам'ятний подарунок студентці Донецького університету Н. Косиновій.

Фото автора.

НА ЖОВТНЕВІЙ ВАХТІ

ЗБОРИ КОМСОМОЛЬСЬКОГО АКТИВУ

25 квітня у великому актовому залі відбулися збори комсомольського активу університету. В їх роботі взяли участь ветерани комсомолу, представники парторганізацій факультетів, деканатів, члени парткому, секретарі комсомольських організацій факультетів, курсів, груп, члени комсомольських бюро факультетів, члени комітету комсомолу.

З доповіддю «Про підсумки обміну комсомольських документів і завдання комсомольської організації університету по дальшому поліпшенню учбово-виховної роботи» виступив секретар комітету комсомолу Юрій Немченко.

Він зазначив, що в період підготовки і проведення обміну документів комсомольська організація університету помітно зміцніла, збагатилася новим досвідом організаційної і політичної роботи серед молоді. Її лави за час обміну зросли на 600 членів ВЛКСМ, на 17 збільшилася кількість комсомольських організацій з правами первинних.

Поліпшення організаторської і політичної роботи, підвищення авангардної ролі комсомольців сприяло помітному покращенню успішності студентів, підвищенню громадської активності. Якщо в 1975 році на «відмінно» вчилася 580 студентів, то вже в 1976 році кількість відмінників склала 700 чоловік. Відповідно зменшилася кількість невстигаючих студентів та студентів, що встигають на «задовільно». Понад 1,5 тисячі студентів вчаться на «добре» та «відмінно».

Помітно активізувалась внутрішніша робота комсомольських організацій університету, вона стала більш змістовною і цілеспрямованою.

В період обміну значно зросла кількість комсомольців, що мають постійні комсомольські доручення, ними охоплено 94,3 проценти членів ВЛКСМ, поширилось коло постійних і тимчасових комсомольських доручень.

Активно брали участь студенти університету в Ленінському огляді-конкурсі академічних груп за право називатися групою імені XXV з'їзду КПРС, а також в соціалістичному змаганні за право підписати Ра-

порт Ленінського комсомолу XXV з'їздові КПРС.

Сьогодні комсомольці університету беруть участь в Ленінському огляді-конкурсі академічних груп, присвяченому 60-річчю Великого Жовтня, переможцями якого за підсумками зимової сесії стала І група IV курсу історичного факультету (комсорг В. Гребенник) серед гуманітарних факультетів та група фізико-географічного факультету (комсорг В. Світовий). Широко розгорнулося змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС на честь 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Разом з тим, було зазначено, що в роботі окремих комсомольських організацій факультетів мають місце суттєві недоліки. В деяких комсомольських організаціях не налагоджений належний контроль за виконанням постанов зборів, засідань бюро, слабо розвинута критика і самокритика, нерідко порушуються строки проведення комсомольських зборів є недоліки в облікові членів ВЛКСМ, сплаті членських внесків.

Слабко і не завжди чітко та змістовно будує навчання комсомольського активу комітет комсомолу, недостатню роботу ведуть комсомольські бюро факультетів по керівництву комсомольськими організаціями окремих груп. Ось ті питання, які ще слід вирішити, щоб покращити учбово-виховну роботу у всіх ланках нашої комсомольської організації.

Збори комсомольського активу Одеського університету заповнили ректорат, партійний комітет у тому, що комсомольська організація збереже і примножить накопичений в ході обміну документів позитивний досвід організаторської і політичної роботи серед молоді, буде підвищувати бойовість комсомольських організацій, трудову і громадську активність комсомольців, забезпечить безумовне виконання рішень XXV з'їзду КПРС і гідно зустріне 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

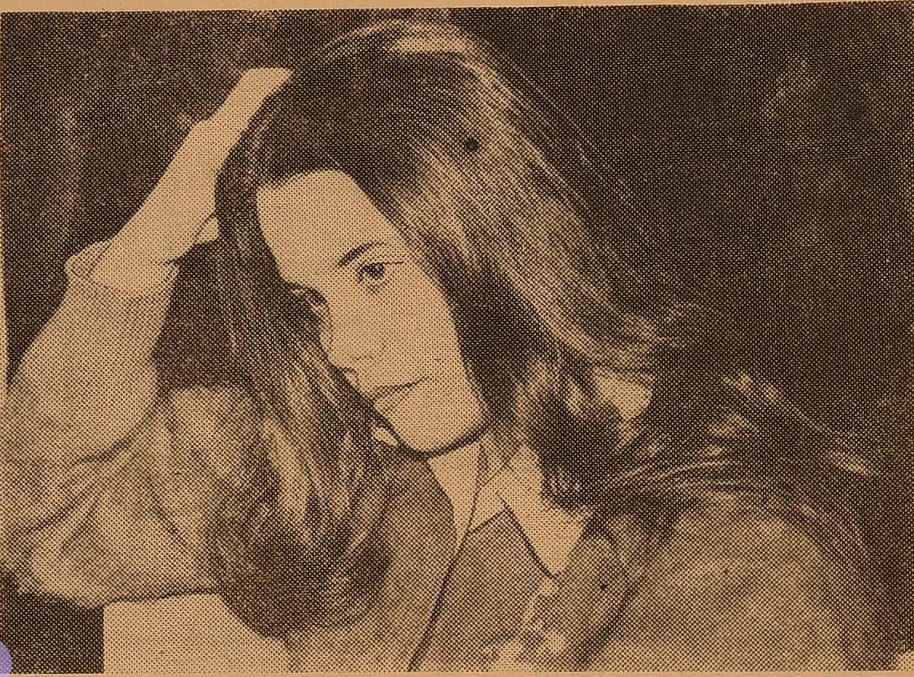
Л. ПОЛОВЕНКО,
член комітету комсомолу.

Штрих до портрета сучасника

Катя Маслова — моя сднокурсниця. Писати про неї легко і приємно. Бо вона постійно знаходиться в гущі студентів, користується їх повагою. Авторитет завоювати не так просто. К. Маслова вчиться переважно на «відмінно». Любить вчитися. Адаже здобуває свою сміряну професію. До вступу в університет Катя працювала в прокуратурі свого рідного міста Чернівці.

Зараз є громадським помічником слідчого. Працює в науковому студентському товаристві, староста наукового гуртка права, процесу і криміналістики.

Катя — справжній товариш, хороша людина. В. ЧУПРУН,
студент III курсу юридичного факультету.
Фото автора.

ПРОФЕСОР, СИН ШАХТАРЯ

Жовтень у нашому житті

17 травня 1917 року в Анжеро-Суджанську (нині Кемеровська область) в сім'ї шахтаря Олексія Преснова, колишнього робітника Петербурзького вагоноремонтного заводу, який за революційну діяльність був відправлений у Сибір, народився син. Хлопчика назвали Віктором і ніколи, мабуть, батько в найсміливіших мріях не уявляв собі, що його Віктор стане доктором наук, професором, ім'я якого буде добре відоме фізикам. Та саме в цьому яскраво розкрилися переваги радянського ладу, який збудив, дав життя творчій ініціативі найбільш виступів населення. І сину шахтаря відкрилась можливість стати професором.

Але це було потім. А спочатку Віктор ріс звичайним хлопчиком. Мужнів, ставав на ноги разом з молодого Радянської країною. Кожен ювілей Жовтня він, його ровесники, сприймав як свій власний, як ще один крок у своєму житті.

Після закінчення середньої школи він вступив на фізико-математичний факультет Томського університету.

Студентом старших курсів, — згадує Віктор Олексійович, — я проходив практику в Ленінградському фізико-технічному інституті, де в той час зібралися корифеї вітчизняної науки. Працював в лабораторії Бориса Васильовича Курчатова, часто доводилось зустрічатися з його братом Ігорем Васильовичем. Тоді він молодий, але вже відомий вчений, почав займатися ядерними дослідженнями, будував циклотрон. Незабутнє враження в моєму житті залишив академік А. Ф. Иоффе. Коли я був на переддипломній практиці, він запропонував мені поступити до нього в аспірантуру. Та це не судилося...

Війна перервала заняття наукою. Фронт... Бої на підступах до Сталінграда. Тяжке поранення.

Після закінчення війни Віктор Олексійович повернувся в Томськ. Став працювати науковим співробітником в Сибірському фізико-технічному інституті, де в 1950 році успішно захистив кандидатську дисертацію. В 1954 році за його ініціативою і під його керівництвом в інституті була створена лабораторія напівпровідників. Це був перший в Сибіру (і один з перших у країні) центр, що успішно розробляв проблеми комплексного

дослідження напівпровідників складного поєднання.

Широко відомі роботи В. О. Преснова по дослідженню властивостей скла і електровакуумної кераміки. Пізніше ці роботи були оформлені у вигляді докторської дисертації «Дослідження з фізики спаю», яку він захистив в 1959 році, і монографії «Основи техніки і фізики спаю».

Дисертація і монографія були першим у світовій практиці широким узагальненням робіт по дослідженню природи і механізму міцного вакуумно-щільного сполучення різнорідних матеріалів.

Роботи школи сибірських фізиків-спеціалістів з електровакуумної кераміки і напівпровідників, створеної Пресновим, — добре відомі, одержали визнання і неодноразово високо оцінювались на Всесоюзних конференціях і нарадах.

Розробка актуальних проблем фізики і техніки напівпровідників послужила підставою для створення в Томську науково-дослідного інституту напівпровідникових приладів. З моменту його організації в 1964 році В. О. Преснов призначається директором інституту. Тут йому довелось стати організатором науково-дослідних робіт і виробництва. В цей час він передає свій досвід і надає молодим спеціалістам практичну допомогу. Активну участь бере і в громадському житті, керує семінаром наукових працівників по нових розробках, виступає з лекціями і доповідями на науково-технічних темах.

А чи міг колись подумати його батько про таку долю свого сина?

В 1968 році професор Преснов переїжджає в Одесу, починає працювати в нашому університеті. З відкриттям у 1969 році кафедри фізичної електроніки стає її завідувачем. Уже тут він підготував 23 кандидати наук і одного доктора. Зараз представив докторську ще один його учень.

А всього він підготував 45 кандидатів наук, з яких 7 уже стали докторами. Так що без сумніву можна говорити про школу Преснова. Близько 228 наукових робіт, 3 монографії — ось творчий доробок Віктора Олексійовича Преснова.

Захоплено відгукуються про нього його учні.

Доцент кафедри фізичної електроніки В. К. Баженов:

— 13 років я працюю з Віктором Олексійовичем, починали ще в Томську. Він крупний спеціаліст у своїй галузі. Його знають у багатьох містах країни, користується великим авторитетом серед вчених. Дбайливо виховує своїх учнів, піклується про їх творче зростання. Радіє успіхам інших.

Науковий співробітник відділу квантової електроніки В. В. Калугін:

— Мені довелось слухати лекції В. О. Преснова ще на студентській лаві. Йому притаманна здібність чітко, зрозуміло розповідати про найскладніші речі. Це людина схильна постійно захоплюватися чимось новим у науці. Він завжди вникає у різні фізичні теорії і явища і популяризує їх. Цим запалює і своїх співробітників. Є керівником цілого ряду напрямків і часом дуже сміливо експериментує.

Так, Віктор Олексійович — сміливий експериментатор. Зараз під його керівництвом на кафедрі намітився новий напрямок досліджень — біоелектроніка. Багато що в проведенні експериментів, в їх результатах, прогнозах вражає майже не-реальністю. Дехто навіть скептично ставиться до цього. Що ж, новому завжди важко прокласти дорогу.

А в основному результати досліджень кафедри фізичної електроніки знаходять широке впровадження в народному господарстві. Досить назвати завод кристалів в Чернівцях, завод напівпровідникових приладів в Херсоні, підприємства Томська, Києва, Одеси, з якими кафедра встановила міцні зв'язки.

1 млн. 830 тисяч карбованців — ось який реальний економічний ефект від впровадження досліджень в минулому році. Це яскраво говорить про те, що В. О. Преснов і його співробітники пропонують, ставлять проблеми і вирішують їх.

Запитую у професора В. О. Преснова, де знаходить він час на все?

— Не люблю просто відпочивати. Під час відпусток займаюсь улюбленими проблемами. Так, в одній відпустці в санаторії написав книгу.

Неспокійна вдача у цієї людини. Як тут не згадати слова поета:

И вечный бой!
Покой нам только снится!

К. ЄВДОКИМОВА,
наш кореспондент.

День солідарності—Першотравень

Ім'я Леніна—безсмертне

Хай живе ленінська зовнішня політика Радянського Союзу — політика миру і дружби народів, згуртування всіх сил, які борються проти імперіалізму, реакції і війни!
Хай повністю втілюється в життя вироблена XXV з'їздом КПРС програма дальшої боротьби за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів!
(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1977 року).

З дипломом радянського вузу

Цей лист з поміткою «Авіа. Міжнародне» адресований декану фізичного факультету Одеського університету доценту М. М. Чеснокову. Зворотня адреса: «ЧССР, Братіслава, Любомир Турня». Написав його випускник цього факультету 1974 року, який поїхав з дипломом радянського вузу до себе на батьківщину.
З дозволу Михайла Миколайовича ми друкуємо його:

«...Уже майже цілий рік пройшов з того дня, коли мені було вручено диплом. За цей час я не раз згадував про все ще «свій» Одеський університет. Час від часу, коли застосовую знання, набуті в Одесі, згадую і буквально бачу тих викладачів, з допомогою яких я опанував їх. Іноді це давалось легко, в інших випадках — важче. Досі залишились у пам'яті з усіма подробицями лекції Юхима Григоровича Векштейна, Марії Миколаївни Кривцової, Йосипа Залмановича Фішера, Миколи Павловича Коваленка і багатьох інших.

Мабуть, ніколи не забуду четвертий курс, коли я хворів, і, можливо, тому в моїх знаннях можна було виявити чимало прогалин, які чудово вдалось ліквідувати Ю. Г. Векштейну (загальна теорія відносності) і Г. І. Салістрі (практичні заняття з квантової механіки). З деякою гордістю і з чималою радістю можу повідомити, що ці недоліки — справа минула. За останні півроку все довчив і поповнив знання.

Мої п'ять років в Одесі — це не тільки навчання і книги. Це веселі (а іноді й сумні) дні, багато друзів у гуртожитку. У своїх однокурсників я багато чого навчився, а головне — добре розуміти радянських людей. Багато терпіння було у Сергія Некрасова і Ероса Григоряна, разом з якими я жив в гуртожитку на першому курсі. Вони не раз повторювали навіть найлегші російські слова і виправляли мене.

Всупереч всім намаганням, багатьох нюансів російської мови мені не вдалось по-

мітити і відчувати. Це особливо виявилось на п'ятому курсі, коли довелося писати дипломну роботу. І тут велику допомогу надали мені нинішні студенти п'ятого курсу фізичного факультету з групи теплофізиків Федір Барзали і Василь Колісниченко, які не шкодуючи часу і сил, допомагали мені і «перекладали» складені мною речення на справжню російську мову. Хочу подякувати їм за допомогу і добре ставлення до мене. Бажаю їм успіху

Мені знову хочеться побувати в Одесі, побачити, яким життям живе факультет на новому місці, в іншому приміщенні. Так хочеться зустрітись із своїми викладачами, товаришами, знайомими!

Бажаю всьому викладацькому складу успіхів в їх почесній праці. Не тільки знання, які я отримав в Одесі, в Радянському Союзі, а й мої спогади про всі п'ять років перебування тут, не дадуть мені забути про гостинний радянський народ.

З глибокою повагою
Любомир **ТУРНЯ**,
м. Братіслава.

ВІД РЕДАКЦІЇ. У деканаті по роботі з іноземними студентами нам розповіли ось що:

— Під час навчання на фізичному факультеті Любомир Турня проявив себе ініціативним, старанним студентом. Навчався в основному «на відмінно». Був членом факультетського СНТ. Особливо захоплювався суспільними науками, вступав з доповідями на студентських наукових конференціях. Активну участь брав у громадському житті факультету і земляцтва студентів із ЧССР.

...В Одеському університеті навчаються студенти з багатьох куточків земної кулі. Закінчивши його, вони їдуть працювати до себе на батьківщину. Та ще довго згадують і місце над морем, і своїх друзів, які з'явилися у них в радянській країні, і викладачів, які багато чому їх навчили. Про це свідчить і лист з Чехословаччини.

НАШ КОР.

Цікаво пройшов на біологічному факультеті Ленінський урок, присвячений 107-й річниці з дня народження вождя пролетаріату Володимира Ілліча Леніна. Його проводили викладачі кафедри російської мови по роботі з іноземними студентами Н. П. Панкратова, Л. С. Силенко і Л. П. Рущак із студентами-біологами I—IV курсів, які приїхали навчатись в Радянський Союз із Куби і Монголії, Польщі і Чехословаччини, Гвінеї і Замбії, Панами і Коста-Рики та інших країн світу.

У святково прикрашеній аудиторії на передньому плані — портрет Ілліча з написом «Самый человечный человек». Тут же виготовлений руками студентів плакат, на якому написано:

Ленин проходит по белому свету
Черным и желтым
и белым друг.
Язык — не помеха
пройти планету.
В Ленина верят
все люди вокруг.

На стіні висить стенд, а поруч виставка книг, присвячена життю і діяльності В. І. Леніна, його роботи і спогади про нього. І все це підготовлено самими студентами.

— Ми з вами зібрались в такому інтернаціональному складі для того, щоб, як і всі прогресивні люди землі, відзначити 107-у річницю з дня народження вождя світового пролетаріату В. І. Леніна, — сказала старший викладач Н. П. Панкратова.

На уроці звучать вірші, уривки з творів про Ілліча. Програма уроку побудована за сценарієм, який ведуть студентка з ЧССР Кашайова і студент з Гвінеї Берете. Захоплююче звучать слова гвінейця:

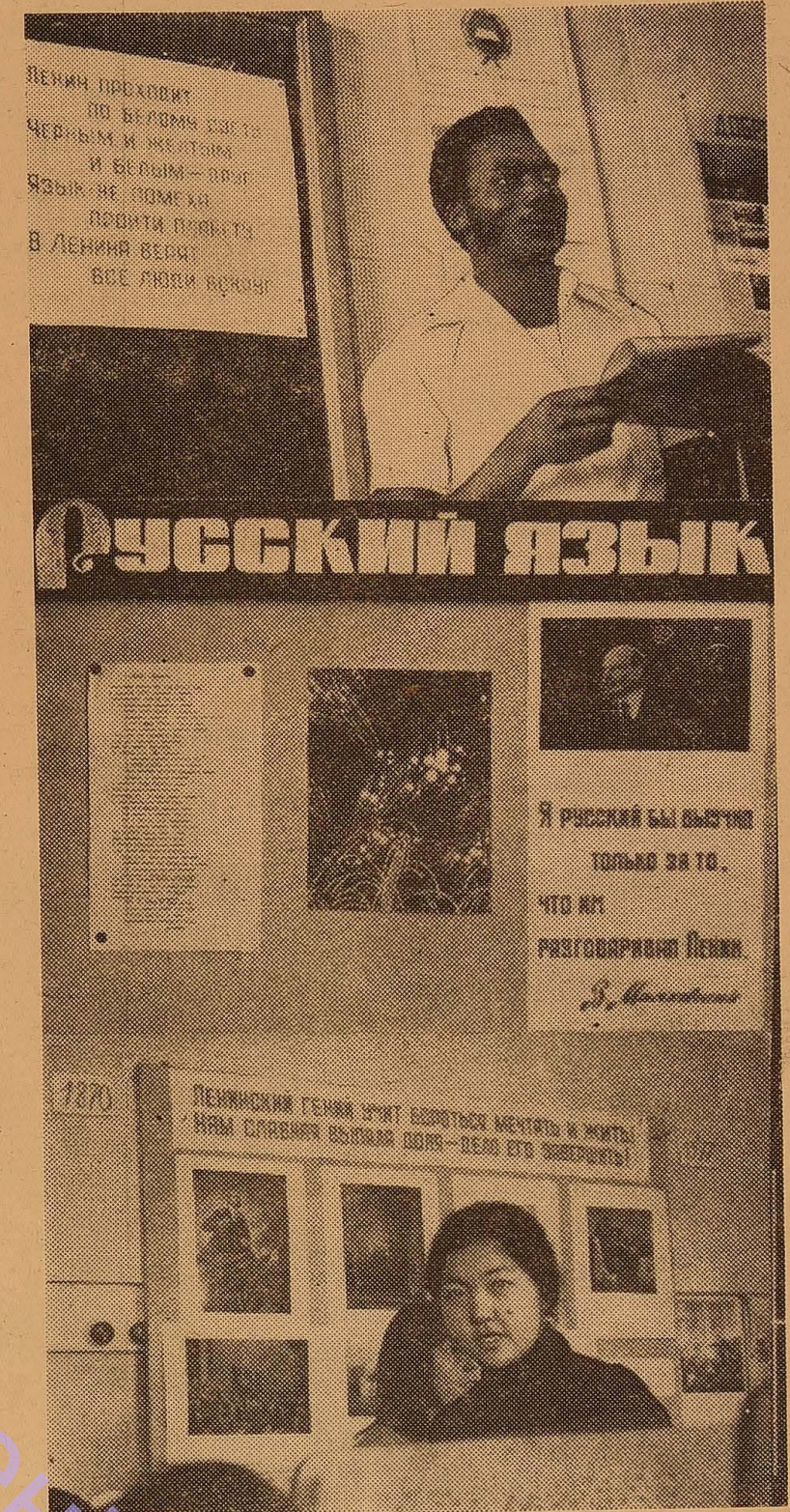
— Ленін... Це ім'я знають сьогодні всюди: в далекій Латинській Америці, в Азії, в усіх кутках різномовного африканського континенту.

Для трудящих всієї землі Ленін — це революція, це — перемога! Ленін — це Радянський Союз, миролюбна зовнішня політика, допомога країнам, що стають самостійно на ноги після довгої, важкої колоніальної залежності.

Ленін — це справедливий устрій життя. Це прапор для тих, хто бореться проти пригноблення, безправ'я, безробіття, голоду, проти імперіалізму.

По-різному приходять це до кожного.

Всі учасники ленінського уроку ретельно готувались до нього. Напередодні знаменної події вони дивились діафільми, слухали улюблені музичні твори Ілліча, вивчали матеріали про його життя і діяльність. Всі вони написали цікаві, сповнені любові до цієї найлюдянішої людини письмові твори на такі теми: «Що я знав і що я ді-

знався про Леніна?», «Ім'я Леніна безсмертне», «Ленін і Жовтень», «Ленін і моя країна» та багато інших.

Уривки з краєвих студентських творів прозвучали у цей святковий день. Теплі, душевні слова для висловлення своїх почуттів знайшла Готов Алтан, яка приїхала навчатись в наш університет з Монгольської Народної Республіки: «Про Леніна ми дізнаємось з самого раннього дитинства. З цим ім'ям в наше життя входить добра, мудра, справедлива людина. І ми любимо її. А потім, коли підростаємо, дізнаємось, що Володимир Ілліч — це стійкий борець за права трудящих, геніальний ідеолог марксизму, вождь пролетаріату всього світу. І до цієї

дитячої любові додається щире почуття глибокої поваги перед його силою, прозорливістю, геніальністю.

Наприкінці твору Готов Алтан написала: «Ленін не вмер, він живий; живий у справах людей, в будовах і квітах, у дзвінкому дитячому сміху і у мирному небі над головою».

І такою була одноставна думка всіх присутніх, які відзначали, що В. І. Ленін не тільки засновник першої в світі соціалістичної держави. Його ім'я стало символом свободи, прогресу і соціальної справедливості для всіх народів, які борються проти імперіалізму, колоніалізму і всіх форм експлуатації.

К. ПАВЛОВА,
наш кореспондент.
Фото Д. ШИЛІНА.

Цікава, корисна зустріч

Для нас, студентів-іноземців, що навчаються у вузах СРСР великий інтерес представляють глибинні процеси, що проходять в розвиткові радянського суспільства і, зокрема, в економічному розвитку.

У правильному розумінні всього цього велику допомогу нам надають викладачі кафедр суспільних наук.

Хочу розповісти про одну досить цікаву зустріч студентів з ЧССР, що вчаться у вузах Одеси, з викладачами кафедри політичної економії нашого університету. Зустріч ця була присвячена про-

мові Л. І. Брежнєва на XVI з'їзді профспілок і актуальним завданням радянської економіки.

Чехословацьких студентів цікавили питання ефективності виробництва і зростання продуктивності праці, госпрозрахунку в СРСР та інших соціалістичних країнах, зустрічного планування і створення аграрно-промислових комплексів, впровадження АСУ та нових форм соціалістичного змагання і багато іншого.

На всі запитання ми отримали переконливі і вичерпні відповіді.

Я попросив поділитися враженнями про зустріч кількох її учасників. В. Бартошек, студент V курсу політехнічного інституту зазначив, що він отримав відповіді на цілий ряд дуже цікавих питань. Курсант ОВІМУ Я. Тврді сказав, що бесіда з викладачами стала не повторенням теоретичного матеріалу, що вивчається в курсі політичної економії, а

дуже важливим доповненням до нього, дала можливість краще зв'язати теорію з практикою комуністичного будівництва.

Такі ось зустрічі, додамо від себе, стали вже традиційними. Чехословацькі студенти схвалюють цю досить ефективну форму політичного навчання. Досвід цей був також схвалений Головним комітетом Соціалістичної Спільки Молоді Чехословаччини в Москві і рекомендований іншими чехосло-

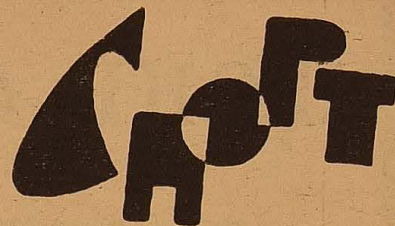
вацьким студентським організаціям на території СРСР.

Чехословацькі студенти вдячні доцентам кафедри політичної економії ОДУ Л. І. Жебраку, Л. Б. Круку, Л. А. Левченко, Г. А. Плосконос, Н. Я. Фіногіну, Н. І. Шутовій, а також співробітникам обчислювального центру ОДУ Ф. І. Медведєву за цікаву й корисну бесіду, яка відбулася напередодні знаменної дати в історії прогресивного людства — 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Р. ВАЛЕНЧИК,
студент V курсу
мехмату, ЧССР.

ПОЕТИЧНИЙ ТРАВЕНЬ

ТУРНІРНА ВЕСНА

ПРО ТЕ, ЯКИМИ УСПІХАМИ ЗУСТРІЧАЮТЬ ПЕРШО-
ТРАВЕНЬ СПОРТСМЕНИ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ.
РОЗПОВІДЬ СПОРТИВНОГО ОГЛЯДАЧА ГАЗЕТИ ЛЕ-
ОНІДА ГОЛУБЕНЦЯ.

Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ,
кандидат філологічних наук.
ПЕРШОТРАВЕНЬ
із циклу «Післявоєнні»

Першотравень отой
закосячений,
Мідь оркестру до блиску
начищена,
У легенях дядків-
оркестрантів
Більше радості,
аніж повітря.
Медалей передзвін.
Сльоза вдовина.
Співаєм: «Широка...»
Співаєм: «По долинах...»

Маївка лісова,
промови ненаписані,
Непереможний вальс
надії виколисує.

Тут продають ситро,
І пиво серце радує.
Вгощаються. Ніхто
На трьох тут не вигадує.

І три червоних дні
Над всім-усім селом —
Червонокрилим птахом
Червоний рідний прапор.

Игорь БЕРЕЗИНСКИЙ,
студент филфака.

Есть у всего извечное начало!
У тишины, которая сейчас
тебя, как девочку
заботливо качает,
морщинки расправляет
возле глаз.
У хлопьев снега,
голубых от света
одной-единственной
сегодняшней звезды
И веришь же опять,
конечно, ты —
звезда в метель —
хорошая примета!
Одна звезда!
Как много торжества
в слиянии волшебства
и естества!
Мажорный тон вечернего
хорала
подарят нам антенны
чутких крыш!
И ты застенчиво меня
благодаришь
за то, что я —
твое извечное начало!

Пабло НЕРУДА

МОЯ ЖИЗНЬ
Перевод Елены ГЕЛЬГАР,
студентки факультета РГФ.

Мой долг и песня
об руку идут.
Я и не я: мне суждено
судьбою
Прожить не в окружении
печалей —
Они мои, как тех,
кого гнетут,
Всех, кто молчит
и бережет надежду.
Иду с народом и пою
народу,
Мои стихи — и песнь,
и наказание.
Мне говорят: тобой владеют
тени,
Но, стиснув зубы,
Я шагаю к свету.
Я человек морской воды
и хлеба,
И в книжной тишине,
меня не встретишь.
Мои учителя — простые
люди:
Они мне преподали
бесконечность.

Василь ПІДДУБНЯК,
журналіст,
випускник філфаку.

А головне —
то шлях свій розпочать,
щоб він, хоч важко,
підіймався вище...
Лише б усе на світі сім
сприймать,
законом жити,
а не німбом —
визити!
Вклоняюся металу і зелу,
які одного кереня
і духа, й плоти:
натхненно жить в любові
і роботі
в собі самім,
та, перш за все, —
в народі!

Віктор ПЕЧЕРСКИЙ,
слушатель подготовительного
отделения

Зеленеет трава на полянах,
Голубеют березы в соку.
Опьяненный весенним
дурманом,
Я по лесу один бреду.
И росу, словно жемчуг
сбивая,
С веток голых кустов еще
Я о милой своей
вспоминаю,
На душе мне сейчас хорошо.
Светит солнце,

проснувшись только,
Осыпает лучами лес,
И поет свою песню звонко
Над моей головою
скворец.

Я ишу его медленным
взглядом,
Тополь светлый обнял рукой.
Ничего мне сейчас
не надо,
Лишь бы этой дышать
весной.

Вячеслав БЕЛУХА,
студент IV курса филфака.

По мановенью палочки
волшебной
Мне приоткрылся
долгожданный мир:
Большие белые деревья,
Как стражи выпавшей зимы...
Промчатся вьюги,
отлютуют —
В сугробах канет
горизонт,
Но вот — капли салютуют,
Что прорван леденящий
фронт—
И снова мир в плену
преображенья, —
Как даль бескраен
и как свет высок!
...По мановенью веточки
весенней —
Из трав всходящих
выпорхнут цветок...

Евгений ГОЛУБЕНКО,
студент филфака.

**ПО СЕКРЕТУ
ВСЕМУ
СВЕТУ**

А я по секрету взболтнуть
вам не прочь
О том, где ночует
чернявая ночь.
Не стоит, волнуясь,
выспрашивать: «Где?»
Ответ очень прост:
«В водосточной трубе!»
Но, если из тучи вдруг
хлынет поток,
В трубе не удержит
плутовку никто.
Предчувствуя сырость,
она, так и быть,
Готова потоку
трубу уступить.
Мгновенно на улице
станет темно,
Как перед началом
сеанса в кино.
Не верите мне?
И твердите, что лгу?
Тогда, наклонясь,
загляните в трубу.
Что?
Светлая точка
сквозь щели видна?
Какие ж вы странные.
Это — луна!
Ведь я по секрету
сболтнуть вам не прочь.
Где нынче ночует
чернявая ночь.

ГАНДБОЛ

Вступили в боротьбу за
чемпіонське звання у пер-
шості вузів Одеси наші ганд-
болісти. В першому поєдин-
ку вони зустрілись з досить
сильним суперником —
командою медіну. Перед по-
чатком гри, як і завжди,
хвилювання, а це рідко при-
водить «до добра».

Наші гандболісти розпо-
чали зустріч досить обережно,
медики навпаки — грали ши-
роко, з стрімкими атаками.
Перевага повністю була на
боці суперників, і остаточ-
ний рахунок зустрічі 16:8 на
їхню користь — підтверд-
ження цього. Отже, почали з
поразки, проте впадати у
відчай не слід — попереду
ще боротьба.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Добре виступили наші лег-
коатлети в естафетах на пер-
шості вузів Одеси. На цих
змаганнях їм не було рівних.
В загальному заліку вони
посіли I місце. Вся команда
боролась за перемогу, але
все ж хочеться назвати кіль-
ка прізвищ спортсменів, які
виступили щонайкраще. Це
Л. Ільях та Т. Ваца.

Справжнім спортивним
святком можна назвати зма-
гання на першість універси-
тету з легкої атлетики. Тон
у змаганнях задавали фа-
культети-лідери в спартакіа-
ді — мехматяни та геофаківці.
Слід зазначити, що пере-
мога їм давалась нелегко.
Команди всіх факультетів бу-
ли доволі сильними і тому
не дивно, що трійка призерів
з кожним видом змагань, з
кожною дистанцією зміню-
валась. Загальний підсумок
буде підбито трохи пізніше,
але зараз вже можна сказа-
ти, що серед кращих —
команди геофаку та мехмату.

ФУТБОЛ

Одразу ж по закінченні
змагань з легкої атлетики
відбувся футбольний матч,

в якому зустрілися наші фут-
болісти з командою ОВІМУ.
Це був перший матч уні-
верситетської збірної на
першості вузів.

Боротьби як такої не бу-
ло. Гра йшла, як то кажуть,
в одні ворота. Наші футбо-
лісти повністю володіли іні-
ціативою і, по суті, не дали
суперникам створити жодно-
го голевого моменту. Добре,
без особливих помилок, діяв
захист університетців, від-
мінно грали півзахисники і
форварди. Вже в першому
таймі наші футболісти про-
вели три «сухі» м'ячі в во-
рота суперників, а в друго-
му ще чотири рази голкіпер
команди ОВІМУ виймав м'я-
ча з сітки своїх воріт.

Душею команди-перемож-
ниці був капітан Анатолій
Вербицький, який вміло ке-
рував діями партнерів і від-
давав точні передачі напа-
даючим Лисенку, Гратію,
Балчинському, а вони вже не
підводили...

Гратій провів три м'ячі,
по одному — Лисенко, Хи-
люк, Максимичев та Іван
Жеку, воротар нашої збір-
ної, котрий грав у другому
таймі як польовий гравець.

Як бачимо, початок у фут-
болістів добрий і багато оби-
цяє. Газета бажає команді
так тримати й далі.

В минулому році команда
нашого університету з фут-
бола, вигравши першість
Одеси, здобула право висту-
пати в першості України серед
вузівських команд. І ось
24 квітня на університетсь-
кому стадіоні наші футболі-
сти приймали збірну Київ-
ського автошляхового інсти-
туту.

Гра пройшла при перевазі
господарів поля. Наші хлоп-
ці грали чітко і злагоджено,
як в захисті, так і в нападі.
Героєм матчу став В. Гратій,
який провів у ворота су-
перників два м'ячі (з штраф-
ного на 20-й хвилині I тай-
му та з пенальті на 21-й хви-
лині II тайму) і зробив голе-
ву передачу.

Лише один раз зуміли вра-
зити ціль автошляховики Ки-
єва.

Футболісти ОДУ здобули
впевнену перемогу — 3:1
(ще один м'яч провів О. Ли-
сенко). Вони продовжать бо-
ротьбу за звання чемпіона
України в одній з підгруп, які
будуть створені після завер-
шення всіх відбіркових поє-
динків.

На знімках: момент гри
команд ОДУ і Київських
автошляховиків — м'яч у
сітці воріт киян; герой матчу
В. Гратій.

Фото Д. ШИЛІНА.

